

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งเทศบาลตำบลพระพุทธรบาท
อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสุขาภิบาลพระพุทธรบาท อำเภอ
พระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๕๕

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบลพระพุทธรบาท อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งสุขาภิบาลพระพุทธรบาท อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ขึ้นเป็นเทศบาลตำบลมีชื่อว่า “เทศบาลตำบลพระพุทธรบาท อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี”

มาตรา ๔ ให้กำหนดเขตเทศบาลตำบลพระพุทธรบาท อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ไว้ดังนี้

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยประตูฝั่งตะวันตก ที่จุดซึ่งริมห้วยประตูตัดกับริมซอย ๒ สายตรี ฟากเหนือ

จากหลักเขตที่ ๑ เลียบริมซอย ๒ สายตรี ฟากเหนือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๓๐๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (พระพุทธรบาท)-บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๑๑ (โคกตูม) ถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๓๐๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (พระพุทธรบาท)-บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๑๑ (โคกตูม) ฟากตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๒ เลียบริมทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๓๐๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (พระพุทธรบาท)-บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๑๗ (โคกตูม) ฟากตะวันออก ไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ริมซอย ๒ สายเอก ฟากเหนือ ที่จุดซึ่งริมซอย ๒ สายเอก บรรจบกับริมทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๓๐๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (พระพุทธรบาท)-บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๑๗ (โคกตูม) ฟากตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๓ เลียบริมซอย ๒ สายเอก ฟากเหนือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ริมซอย ๒ สายเอก ฟากเหนือ ที่จุดซึ่งห่างจากศูนย์กลางทางแยกที่ซอย ๒ สายเอก บรรจบกับถนนสายเอก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นขนาน ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนสายเอก ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านถนนซอย ๓ ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางถนนซอย ๓ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตามแนวเส้นขนาน ระยะ ๑๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนสายเอก ฟากตะวันตก ที่จุดซึ่งห่างจากศูนย์กลางทางแยกที่ถนนสายเอก ตัดกับถนนซอย ๓ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตามแนวถนนสายเอก ระยะ ๑๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางถนนสายเอก ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากหลักเขตที่ ๖ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๗ เป็นเส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนสายเอก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๘ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางแยกที่ซอย ๒ สายเอก บรรจบกับถนนสายเอก ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ ๘ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านซอย ๓ คู่งเขาเขียว ถึงหลักเขตที่ ๙ ซึ่งตั้งอยู่ริมซอย ๓ คู่งเขาเขียว ฝากตะวันออก ที่จุดซึ่งแนวศูนย์กลางถนนทางขวางตัดกับริมซอย ๓ คู่งเขาเขียว ฝากตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๙ เป็นเส้นตรงผ่านซอย ๓ คู่งเขาเขียวและเลียบริมถนนทางขวาง ฝากตะวันออก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตอนสระบุรี - ลพบุรี ถึงหลักเขตที่ ๑๐ ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนเขี้ยวประชา ฝากตะวันออก ที่จุดซึ่งริมถนนเขี้ยวประชา บรรจบกับริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตอนสระบุรี-ลพบุรี ฝากใต้

จากหลักเขตที่ ๑๐ เลียบริมถนนเขี้ยวประชา ฝากตะวันออก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๑ ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนเขี้ยวประชา ฝากตะวันออก ที่จุดซึ่งห่างจากหลักเขตที่ ๑๐ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวถนนเขี้ยวประชา ระยะ ๑๔๐ เมตร

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๑๑ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๒ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๐ รอบพระพุทธรบาท—ท่าเรือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๒๐๐ เมตร ที่จุดซึ่งห่างจากศูนย์กลางทางแยกที่ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๐ รอบพระพุทธรบาท—ท่าเรือ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตอนสระบุรี—ลพบุรี ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๐ รอบพระพุทธรบาท—ท่าเรือ ระยะ ๑,๓๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๒ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๓ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๐ รอบพระพุทธรบาท—ท่าเรือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๑,๐๐๐ เมตร ที่จุดซึ่งห่างจากศูนย์กลางทางแยกที่ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๐ รอบพระพุทธรบาท—ท่าเรือ บรรจบกับทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๐ สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ (พระพุทธรบาท)—หนองโดน ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๐ รอบพระพุทธรบาท—ท่าเรือ ระยะ ๕๓๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๓ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๔ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๐ รอบพระพุทธรบาท-ท่าเรือ ฟากตะวันออก ที่จุดซึ่งห่างจากศูนย์กลางทางแยกที่ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๐ รอบพระพุทธรบาท-ท่าเรือ บรรจบกับทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๐ สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ (พระพุทธรบาท)-หนองโดน ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๐ รอบพระพุทธรบาท-ท่าเรือ ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๔ เป็นเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๐ รอบพระพุทธรบาท-ท่าเรือ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากหลักเขตที่ ๑๔ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๕ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๖ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๐ สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ (พระพุทธรบาท)-หนองโดน ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๕๕๐ เมตร ที่จุดซึ่งห่างจากศูนย์กลางทางแยกที่ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๐ สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ (พระพุทธรบาท)-

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

หนองโดน บรรจบกับทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๐ รอบพระพุทธบาท—ท่าเรือ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๐ สายแยกทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๒๒ (พระพุทธบาท)—หนองโดน ระยะ ๗๗๐ เมตร

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๑๖ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือผ่านห้วยประดู่ ถึงหลักเขตที่ ๑๗ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยประดู่ฝั่งตะวันตก ที่จุดซึ่งห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ตอนสระบุรี—ลพบุรี ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ตามแนวเส้นตั้งฉาก ระยะ ๑,๖๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๗ เลียบริมห้วยประดู่ ฝั่งตะวันตก ไปทางทิศเหนือ จนบรรจบหลักเขตที่ ๑

ดังปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ ให้มีหลักยึดปักไว้เพื่อแสดงแนวเขตตามสมควร

มาตรา ๕ ในระหว่างดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลพระพุทธบาท อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งกรรมการสุขาภิบาลพระพุทธบาท อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี ซึ่งพ้นจากตำแหน่งในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ตามที่เห็นสมควร มีจำนวนเท่ากับจำนวนคณะเทศมนตรีเทศบาลตำบล ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖ เพื่อดำเนินกิจการในหน้าที่ของคณะเทศมนตรีไปพลางก่อน จนกว่าคณะ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

เทศมนตรีที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล
พ.ศ. ๒๔๕๖ เข้ารับหน้าที่

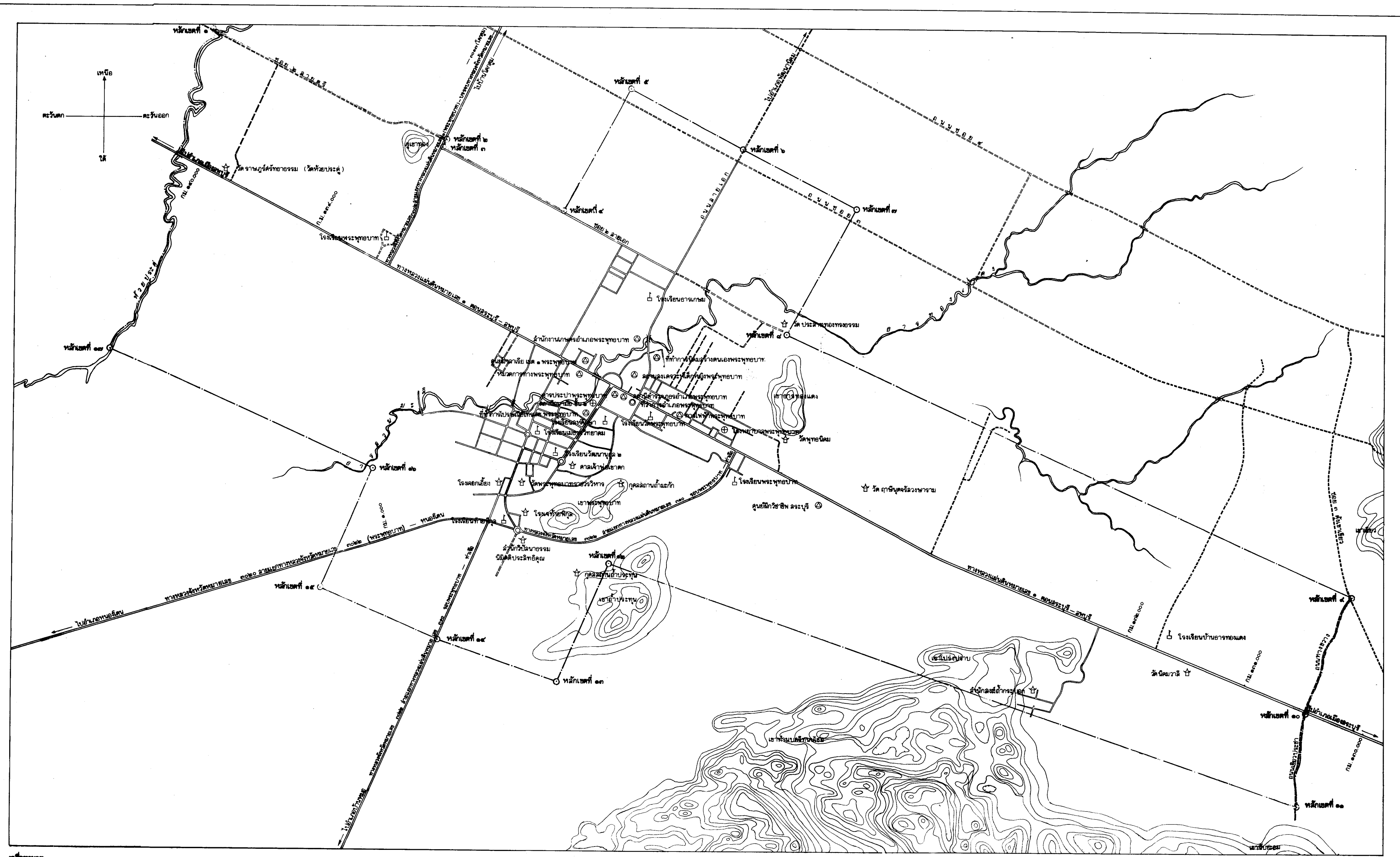
มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตาม
พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดินสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ทำยพระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งเทศบาลตำบลพระพุทธบาท อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี
พ.ศ. ๒๕๓๐

- สัญลักษณ์**
- เขตเทศบาล
 - ทางหลวง ถนน
 - ถนนลูกรัง พื้นถนนอ่อน
 - สะพาน
 - แม่น้ำ คลอง ห้วย
 - ภูเขา ควน เนิน

- ที่ว่าการอำเภอ
- สถานที่ราชการ
- โรงเรียน
- โรงพยาบาล สถานีอนามัย
- วัด

นาย อดิศักดิ์ ศรีวิจิตร
ผู้อำนวยการกองสำรวจ

นาย พิชยา น บางช้าง
รองผู้อำนวยการสำนักผังเมือง
ปฏิบัติราชการแทนผู้อำนวยการสำนักผังเมือง

เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจาก
 สภามณฑลพระพุทธบาท อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี มีสภาพอันสมควร
 ยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลพระพุทธบาท อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี
 ประกอบกับเห็นสมควรให้เขตเทศบาลดังกล่าวคลุมพื้นที่ใกล้เคียงที่มีประชาชน
 หนาแน่นและมีรายได้ดี เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ปกครองดูแล และทะนุบำรุง
 ท้องถิ่นของตนตามระบบเทศบาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้